

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a cincea după Rusalii

Miercuri, 12 iulie: **Cinstirea Sf. Icoane a Maicii Domnului Prodromița de la Muntele Athos**

Evangelia Duminicii a cincea după Rusalii

Ev. Matei 8, 28-34; 9, 1

Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei

În vremea aceea, când a trecut Iisus dincolo, în ținutul Gherghesenilor, iată că L-au întâmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte, foarte furioși, încât nimeni nu putea să treacă pe drumul acela. Și iată au început să strige și să zică: ce ai cu noi Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Și era departe de ei o turmă mare de porci la păscut. Iar diavolii îl rugau, zicând: dacă ne scoți afară, dă-ne voie să ne ducem în turma de porci. Atunci El le-a zis: duceți-vă! Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci; și îndată toată turma de porci s-a aruncat de pe țârm în mare și s-a înecat în apă. Atunci păzitorii au fugit și, ducându-se în oraș, au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplare cu cei îndrăciți. Îndată tot orașul a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din ținutul lor.

Și intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în orașul Său.

Cuvinte alese din imnele liturgice

Vrând starețul Nifon să dobândească o icoană făcătoare de minuni pentru Schitul românesc Prodromu, a căutat un iconar care să vrea să păzească o rânduială aspră de nevoiță și rugăciune când picta, și, bucurându-se că a aflat un zugrav râvnitor, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Precum s-a mirat Sfântul Alipie de la Pecerska atunci când în chilia sa a venit îngerul

și a pictat în chip minunat icoana Adormirii Maicii Domnului, așa s-a mirat și iconarul Iordache văzând cum chipul Maicii Domnului și cel al Fiului ei, pe care nu le terminase, fuseseră plinite nu de mână omenească, și uimindu-se I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Neputând părinții să scrie minunile pe care le auziseră, pentru că erau covârșiți de credincioșii care le cereau să se roage pentru ei, au mărturisit însă noianul minunilor cu glas de bucurie, și, pregătindu-se de călătoria spre Sfântul Munte,

I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

S-a mâhnit femeia cea bolnavă că nu putea să meargă să se închine icoanei care izvora tămăduiri, dar Fecioara preaslăvită i s-a arătat în vis, poruncindu-i să se scoale degrabă și să meargă să ia binecuvântarea mult dorită. Și, pornind la drum, îndată s-a arătat desăvârșit sănătoasă, pentru care I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

**Condace din Acatistul Maicii
Domnului Prodromița**

Leapădă păcatul și Dumnezeu te scapă și din robia lui !

Mântuitorului Iisus Hristos și-a asumat umanitatea în integralitatea ei, ne iubește pe toți deopotrivă, fie că suntem drepecți, fie că suntem păcătoși. A pățimit și a murit pe cruce, împlinind lucrarea mântuitoare a lui Dumnezeu, care „face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepecți și peste cei nedrepecți” (Matei 5, 45). Iar această lucrare mântuitoare are în vedere tocmai eliberarea noastră, „pentru a nu mai fi robi ai păcatului” (Romani 6,6), căci Dumnezeu nu vrea moartea păcătoșului (Iezechiel 18,32), ci vrea „ca fiecare să se întoarcă de la răutățile sale” (Fapte 3,26).

Iată de ce și atitudinea creștină în fața păcatului presupune o atentă „operație chirurgicală” pe care trebuie să o facem în planul sufletesc, astfel încât să ne implicăm în a extirpa păcatul din viața semenilor noștri, dar făcându-i să sufere cât mai puțin. Creștinul urăște păcatul, dar îl iubește pe cel păcătos, pentru că asta face și Dumnezeu. El se îndepărtează de la noi din cauza păcatelor pe care le săvârșim, dar nu încetează nici o clipă din a ne iubi și a ne purta de grijă.

Mai este un lucru foarte important, mai ales pentru timpurile în care trăim: suntem foarte obișnuiți să cercetăm și să judecăm păcatele oamenilor. Și astăzi rostim cu evlavie *Psalmul 50*, rugăciunea pe care David a compus-o și a rostit-o înaintea lui Dumnezeu, pentru ca să i se ierte greutatea păcatului pe care l-a făcut, dând ordin să fie ucis Urie, pentru a se însoți cu femeia aceluia. A fost un păcat mare, dar ne-a rămas o rugăciune mare, în care David mărturisește „fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea” (Psalm 50, 4).

Leapădarea păcatului trebuie să aibă și consecințe pozitive pentru semeni. Pe vremea lui Iosua Navi, cea păcătoasă Rahab din Ierihon, deși femeie desfrănată, dă dovadă de mult curaj și își asumă protejarea celor doi cercetași cărora, salvându-i de la moarte, le cere: “*Domnul Dumnezeuul vostru este Dumneze în cer sus și pe pământ jos. Acum dar jurați-mi pe Domnul Dumnezeuul vostru că, precum am făcut eu milă cu voi, veți face și voi milă cu casa tatălui meu.*” (Cartea lui Iosua Navi, 2:11). Și astfel, toate rudeniile ei aveau să fie ocolite de sabia israelienilor.

Hristos a venit în lume pentru toți, iar misiunea și activitatea Lui pământească are o adresabilitate universală, în orice clipă a vieții noastre. Este cheia care ne ajută să înțelegem și să lucrăm binele în lume. Căci trăim într-o lume în care starea de păcat e considerată normalitate, sau, chiar mai mult, un mod de a te face „vizibil”. Am devenit atât de ridicoli încât omul corect și virtuos e considerat subiect de glumă sau ironie, că nu e „ca lumea”.

Așa s-a întâmplat cu cei din ținutul Gherghesenilor, care s-au complăcut cu starea de boală a demonizaților și s-au scandalizat pentru paguba materială pricinuită de diavoli ce fuseseră izgoniți de Domnul nostru Iisus Hristos.

Pr. Mihai Mărgineanu

„Voi nu-i puteți vedea pe cei din iad, dar dacă i-ați vedea, vi s-ar rupe sufletul de durere”

Părintele tot timpul ne repeta că **sufletele merg în iad, așa cum merg oamenii duminica de la biserică la chefuri**, iar în Rai precum oamenii merg la biserică în zilele de lucru. Spunând aceste lucruri, Părintele plângea amarnic, gândindu-se la sufletele ce se pierd:

– Vai, cât de mulți sunt în focurile iadului, și toți stau precum peștișorii puși la saramură în butoaie.

Măicuțele încercau să-l liniștească, dar el le zicea printre lacrimi:

– **Voi nu-i puteți vedea, căci dacă i-ați vedea, vi s-ar rupe sufletul de durere.**

(Sfântul Lavrentie de la Cernigov)

Schimonahul Irinarh Șișman – primul istoriograf român atonit

Acest schimonah iubitor de osteneală s-a născut în comuna Milești, județul Dolj, în anul 1845. Ajungând în vârstă și reușind să învețe multă carte, căci știa patru limbi străine, la urmă s-a rănit cu inima spre dragostea lui Hristos.

Deci, renunțând la toate și ascultând glasul Evangheliei, în anul 1884 s-a dus în Muntele Athos și s-a făcut schimonah în Schitul Românesc Prodromu. Și era foarte osârdiuitor la nevoița călugărească, tăcut, smerit și răbdător. Având ca dascăl pe Cuviosul Nectarie Protopsaltul, de la dânsul a învățat lucrarea cea de taină a rugăciunii lui Iisus, care este sfârșitul a toată filosofia. Ziua lucra cu mâinile la grădină și cu mintea se ruga, iar noaptea mergea la biserică, citea sfintele cărți și se liniștea în chilie, așteptând cu bucurie venirea Domnului.

În anul 1898, Cuviosul schimonah Irinarh a fost îndemnat de Duhul Sfânt să scrie pe larg istoria monahismului din Muntele Athos, după multe izvoare ce se află în bibliotecile atonite. Deci, luând binecuvântare de la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită Prodromița și de la Cuviosul Ghedeon Georgescu, egumenul schitului, îndată a început lucrul.

Opera sa se numește *Istoria Sfântului Munte* și este formată din 20 de tomuri, cu peste zece mii de pagini. Primele 17 tomuri tratează pe larg istoria celor 20 de mănăstiri mari, începând din secolul I până la începutul secolului XX. Tomul 18 tratează despre icoanele făcătoare de minuni din Muntele Athos, cu numeroase minuni ale Maicii Domnului, în 150 de capete. Tomul 19 conține planșe cu „mănăstirile Sfântului Munte”, „Crinii Raiului”, „Floarea Darului”, „Sfinții Atonului” etc. Iar tomul 20 tratează, în prima parte, istoria monahismului românesc atonit din început până în anul 1916, cu cele peste o sută de chilii locuite de români în timpul său și prețioase date statistice. Ultima parte a tomului 20 conține „Istoria Schitului Prodromu”.

Cuviosul Irinarh își începe opera sa monumentală în anul 1898 și, după multe osteneli și grele ispите de la oameni și de la diavolul, precum singur spune, o termină la 6 septembrie 1916. Prima pagină o începe cu această rugăciune: „Doamne, Dumnezeu meu, ajută-mi în această lucrare, pentru ca să se

proslăvească numele Tău cel sfânt în veci, amin. Căci cu darul Tău toate se isprăvesc cu pace, Cel ce ești începutul și sfârșitul, iar fără darul Tău, nimic nu se isprăvește”.

Mărturisește schimonahul Irinarh că în anul 1905, pe când scria minunile Maicii Domnului și ale icoanelor ei din Muntele Athos, deodată a căzut din lucrarea vrăjmașului o piatră mare în fereastra lui, i-a spart geamul și lampa și l-a lovit peste mâna cu care scria. Dar el, cerând ajutorul Preacuratei Fecioare, a continuat să scrie mai departe. Uneori nu avea cerneală și hârtie, iar alteori, frații din schit se supărau pe el și cârteau că nu iese la ascultare. Dar bătrânul pe toate le răbda și cu blândețea sa făcea întotdeauna pace.

Lucrarea monografică a învățatului schimonah Irinarh are o valoare de unicat, atât din punct de vedere istoric și literar, cât mai ales duhovnicesc. Opera sa este cea mai bogată monografie istorică a monahismului atonit, ce s-a scris după anul 1850. Schimonahul Irinarh Șișman rămâne primul istoriograf român atonit și unul din cei mai buni pe care i-a dat vreodată Muntele Athos. Acest smerit nevoitor era totodată un mare rugător și un talentat caligraf și miniaturist, copiindu-și opera într-o frumoasă caligrafie, cu alese chenare, ornamente și icoane în miniatură, lucrate de mâna lui.

Ultimii ani ai vieții sale, Cuviosul schimonah Irinarh i-a petrecut numai în post, în rugăciune și în cugetarea celor dumnezeiești. Apoi, simțindu-și aproape sfârșitul, a primit Preacuratele Taine și și-a dat sufletul cu pace în mâinile lui Hristos.

(**Arhimandrit Ioanichie Bălan**, *Patericul românesc*, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 505-506)

Să zâmbiți cu bucurie și veselie, pentru duhovnicească mângâiere, dar iarăși să vă întristați pentru mai multă înfrânare și pe nici una din cele două să nu le vătămați prin lipsa de măsură a celorlalte. Priveghetori să fie ochii voștri la canoane, gata pentru a răspunde, nările voastre să nu se lărgească spre mânia, sprâncenele să nu se ridice cu mândrie, limba să nu grăiască aspru din slavă deșartă, orice simțire a voastră să fie cumpătată. Fiecare cântare a voastră să vă fie spre învățătură, buzele voastre – buze de laudă. Gura, organ de cântare lui Dumnezeu. Mintea, gânditoare la cele cerești. Măinile, lucrări ale faptelor drepte credințe. Nimeni să nu fie neascultător, nici plinitor al propriei lui voiri, nici să se îngreuneze la inimă, nici să vrea cele fără Dumnezeu și care scot afară din chinovie. Adunați-vă unii cu alții în unime de suflet. Iubiți-vă unii pe alții fără de îndrăznire. Dați-vă silința pentru o viețuire potrivită lui Dumnezeu.

(Sfântul Teodor Studitul)

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_scf@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghiș, Valentin Burlacu,
Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos,
Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu, Raluca
Negrea, Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul
IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la
Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Duminică, 9 iulie,

- ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- 18.30, Spovedit

*Miercuri, 12 iulie,

- ora 8.00, Acatistul Maicii Domnului
Prodromița, prilej cu care va fi scoasă
spre închinare o copie primită de la
Mănăstirea Prodromu de la Sfântul
Muntele Athos

*Joi, 13 iulie,

- ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc.
Ecaterina

*Vineri, 14 iulie,

- ora 18.00 – Slujba Sf. Maslu
- ora 18.30 - Spovedit

*Sâmbătă, 15 iulie,

- ora 7.00, Utrenia și Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Lucrările de reparații și zugrăvire interioară a bisericii sunt în plină desfășurare

Cu ajutorul Bunului Dumnezeu și cu sprijinul SC
DAS SRL, se află în curs lucrările de reparații și
zugrăvire interioară, pentru pregătirea Bisericii în vederea
slujbei de resfințire.

Săptămâna aceasta lucrările au continuat cu
zugrăvirea altarului, pridvorului și a cafasului, revopsirea
părților metalice, dar și a ramelor ornamentale ale
icoanelor încastrate în zidărie. Urmează să refacem
traseele instalației acustice exterioare și să finalizăm toate
lucrările din zona altarului bisericii.

Apelăm pe această cale la toți cei care pot să ne dea o
mână de ajutor, fie prin donații bănești în contul sau la
pangarul parohiei, fie prin implicare directă în susținerea
acestor activități.

Adresăm mulțumiri domnului Director Gheorghe
Avram, domnului ing. Petru Movilă și echipei sale, care
dau dovadă de mult profesionalism și competență în
executarea lucrărilor.

De asemenea, mulțumim echipei noastre formate din
doamnele Raveica Aurica, Cimpoi Florica, Iacob Maria,
Zaharia Amalia, Crudu Frosina, și domnilor Cimpoi
Neculai și Zaharia Petru pentru tot sprijinul acordat în
lucrările de curățare a mobilierului și interiorului bisericii.

Cronicar